

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/138/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010406
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6119010406.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného K. D., pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. novembra 2019, o odvolaní okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 3. septembra 2019 sp.zn. 1T/38/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 03.09.2019 sp.zn. 1T/38/2019 bol obžalovaný K. D. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici sp.zn. 2 Pv 312/18/6601-31 16.05.2019 pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že od 02.07.2018 do 05.11.2018 v obci H. v okrese D. D. a inde používal osobné motorové vozidlo zn. V. U. ev.č. D. XXX F., ktoré mu bolo zverené vlastníkom J. D., nar. XX.XX.XXXX a ktorého hodnota podľa odborného vyjadrenia znalca predstavovala ku dňu 02.07.2018 sumu 2.588,- Eur aj napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 14C/12/2018 zo dňa 15.03.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.04.2018 aj v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/171/2018 zo dňa 22.06.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť 06.07.2018, mu bola uložená povinnosť vydať toto vozidlo spolu s dokladmi potrebnými na jeho užívanie do rúk A. D., nar. XX.XX.XXXX, v lehote 3 dní odo dňa doručenia rozhodnutia okresného súdu, pričom rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí jeho odvolania proti rozhodnutiu okresného súdu mu bolo doručené do vlastných rúk dňa 02.07.2018, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje. Zdôraznil, že pokiaľ okresný súd v súvislosti s vlastníctvom predmetného vozidla uvádzal, že vozidlo malo byť čiastočne nadobudnuté aj z finančných prostriedkov, ktoré mali pochádzať z pôžičky, patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva manželov K. a A. D. (1.600,- Eur, poskytnutá I. J. a A. H.), tak s takýmto konštatovaním nesúhlasí, pretože suma 1.600,- Eur, ktorá okrem príspevku ÚPSVaR bola použitá na nadobudnutie vozidla, totiž nebola I. J. a A. H. poskytnutá pre potreby manželov D. a teda nebola poskytnutá do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ale bola poskytnutá pre potreby maloletého J. D., čo jasne vyplýva z čestného vyhlásenia obidvoch vyššie uvedených zo dňa 17.05.2018, kde tieto uviedli, že finančné prostriedky neposkytovali pre potreby manželov D., ale poskytovali ich výlučne pre potreby maloletého J. D.. Samotná skutočnosť, že finančné prostriedky boli poskytnuté k rukám A. D. neznamená, že tieto boli poskytnuté do bezpodielového spoluvlastníctva.

Pokiaľ ide o konštatovanie okresného súdu, že suma 1.600,- Eur sa malo jednáť o pôžičku poskytnutú do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pretože I. J. a A. H. očakávali ich vrátenie, tak takéto konštatovanie okresného súdu nie je dostatočne presvedčivé, pretože z výpovede obidvoch uvedených

svedkyň okrem iného vyplynulo aj to, že obe vedeli o veľmi zlej finančnej situácii manželov D., ktorým už navyše aj v minulosti finančne vypomohli a už ani vtedy im finančné prostriedky neboli vrátené. Je preto minimálne otáznave, či sa jednalo o pôžičku alebo dar a v prípade, ak by sa aj jednalo o pôžičku, tak komu táto pôžička bola vlastne poskytnutá, keďže finančné prostriedky v sume 1.600,- Eur boli síce poskytnuté k rukám A. D., avšak účelovo bola poskytnutá v prospech J. D. a v neprospech manželov D., teda v prípade pôžičky sa podľa jeho názoru v takom prípade jedná o zmluvu o pôžičke, hoci aj neplatnú, poskytnutú J. D..

Záverom poznamenal, že ak má byť pravdou tvrdenie okresného súdu, že žalovaný skutok nie je trestným činom, ani len priestupkom, tak potom po zhodnotení všetkých okolností tohto prípadu možno konštatovať, že osoba, ktorá na nadobudnutie veci neprispieje ani len jediným centom a nemá zjavne žiadny záujem prispieť ani v budúcnosti a ktorá nerešpektuje ani právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu v civilnom konaní a takýmto rozhodnutím evidentne pohŕda, môže bez akéhokoľvek postihu zadržiavať u seba vec, ktorú je podľa rozhodnutia súdu povinná vydať, povyšujúc tak svoje subjektívne a účelové podmienky vydania veci nad rozhodnutie súdu.

Vzhľadom na vyššie uvedené, navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí krajská prokurátorka predniesla návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania, navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca navrhol, aby odvolanie okresného prokurátora bolo zamietnuté, pretože prvostupňové rozhodnutie považuje za správne a zákonné.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jej rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradne povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Podľa 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny (neviny) a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Vo všeobecnosti je potrebné zdôrazniť, že súd v každej trestnej veci je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to vo vzťahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou vyjasňovať okolnosti svedčiace tak proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov sa súd opiera nielen o tie dôkazy, ktoré boli produkované na hlavnom pojednávaní, ale aj o tie, ktoré zabezpečili orgány činné v trestnom konaní v prípravnom konaní a ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní. Ak v priebehu hlavného pojednávania sa dôkazná situácia výrazným spôsobom zmení, súd na takýto jav musí nielen reagovať, ale je aj jeho povinnosťou zisťovať, z akých dôvodov a prečo k takejto zmene došlo. Tak koná aj vtedy, ak vzniknú pochybnosti, či obsah niektorých dôkazov nebol chybne protokolovaný, prípadne ovplyvnený.

Odvolací súd musí konštatovať, že prejednanie a rozhodovanie v posudzovanej trestnej veci prebehlo zákonným spôsobom a prvostupňový súd sa citovanými ustanoveniami Trestného poriadku v dostatočnej miere riadil.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní jednak vypočul obžalovaného K. D., ktorý rozhodne poprel protiprávne konanie, ako aj svedkyňu A. D., svedkyňu I. J., svedkyňu A. H. a oboznámil sa aj s celým radom listinných dôkazov, ktoré sa v spisovom materiáli nachádzajú a po vykonanom dokazovaní dospel k názoru, že zo strany obžalovaného nešlo o používanie cudzieho motorového vozidla. V dôvodoch

napadnutého rozhodnutia sa podrobne zaoberal aj otázkou vlastníckeho práva k motorovému vozidlu V. U., ktorú posúdil ako predbežnú v zmysle § 7 ods. 1 Tr. por. a po zvážení všetkých okolností prípadu uzavrel, že motorové vozidlo zn. V. U., ev.č. D. XXX F., patrí do podielového spoluvlastníctva maloletého J. v podiele 33/41 a podiel 8/41 patrí do bezpodielového vlastníctva jeho rodičov a keďže obžalovaný použil dňa 17.08.2018 motorové vozidlo, ktorého bol podielovým spoluvlastníkom, nemohol sa dopustiť žalovaného trestného činu, pretože nepoužil cudzie motorové vozidlo.

S týmito argumentami sa odvolací súd plne stotožnil a keďže odôvodnenie rozhodnutia má logický základ a je presvedčivé, v podrobnostiach naň odkazuje.

Okrem toho odvolací súd zdôrazňuje, že z obsahu listinného dôkazu, a to čestného prehlásenia I. J. a A. H. zo dňa 17.05.2018 jasne vyplýva, že sumu 1.600,- Eur požičali A. D. a jej manželovi K. D. na vyplatenie auta a nie výlučne A. D., ako to tvrdil okresný prokurátor v odvolaní, a preto vec kúpenú za takto nadobudnuté peniaze možno zahrnúť do bezpodielového spoluvlastníctva takým spôsobom, ako to konštatuje súd prvého stupňa.

Odvolací súd tiež dodáva, že v danom prípade je diskutabilná aj subjektívna stránka žalovaného trestného činu, pretože z dôkazov okrem iného vyplynulo aj to, že obžalovaný mal motorové vozidlo použiť len raz (iné užívanie dokázané nebolo), a to 17.08.2018 za účelom absolvovania technickej kontroly, čo by samo o sebe nebolo možné považovať za užívanie motorového vozidla v trestnoprávnom zmysle, vzhľadom na význam a možné sankcie, ktoré by neabsolvovaním takéhoto úkonu hrozili. Aj samotné nevydanie motorového vozidla zo strany obžalovaného po právoplatnom rozhodnutí príslušného súdu v zmysle obžaloby ostáva diskutabilné, nakoľko matka maloletého dieťaťa odmietla súčinnosť, a to v tom slova zmysle, keď odmietla podpísať preberajúci protokol, ktorým podpisom obžalovaný vzhľadom na hodnotu veci podmienil jej vydanie, čo na hlavnom pojednávaní nepoprela.

Iné posúdenie konania obžalovaného je však možné vo vzťahu k maloletému dieťaťu a zabezpečenia jeho potrieb, čo podľa názoru odvolacieho súdu zahŕňa skôr morálny aspekt, ako trestnoprávnu zodpovednosť.

Na základe vyššie uvedeného, ako aj tých dôvodov, ktoré súd prvého stupňa uviedol v napadnutom rozsudku, odvolací súd odvolanie okresného prokurátora v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.